

MAVRICA IZZIVOV

(AVTORICA: KLAVDIJA VOGLIČ)

NEKJE NA NEBU SE JE ZA BELIMI OBLAKI SKRIVALA MAJHNA DROBNA MAVRICA. BILA JE ŠE MALO, NEBOGLJENO DETE IN SE ŠE NI ZNAŠLA PRAV DOBRO.

IZ DNEVA V DAN SE JE SREČEVALA Z RAZLIČNIMI IZZIVI, KI PA JI NISO ŠLI DOBRO OD ROK. NAJVEČJI IZZIV ZANJO JE BIL DOBITI PRIJATELJA. V VSEJ SVOJI BARVITI LEPOTI JE TEŽKO NAŠLA NEKOGA, KI SE JI NE BI POSMEHOVAL IN SE JI UMIKAL.

KER SE JE BLIŽAL BOŽIČNI ČAS, SE JE ODLOČILA, DA BO NAPISALA PISMO BOŽIČKU.

TAKOLE JE NAPISALA:

»DRAGI BOŽIČEK!

ZADNJE ČASE SE VSAKODNEVNO SREČUJEM Z RAZLIČNIMI IZZIVI, NAJVEČJI OD TEH PA JE DOBITI IN OBDRŽATI PRIJATELJA, KI ME BO SPREJEL PRAV TAKO KOT SEM – PISANA V VSEJ SVOJI VELIČINI. VSI SE MI UMIKAJO, SAJ JIH MOTI, DA IMAM NA SEBI TOLIKO BARV IN DA SE PO DEŽJU RAZPROSTREM ČEZ CELOTNO NEBO. ZATO IMAM LETOS PRAV POSEBNO ŽELJO. POMAGAJ MI DOBITI PRIJATELJA, KI ME BO SPREJEL IN IMEL RAD TAKŠNO, KOT SEM.

UPAM, DA MOJA ŽELJA NE BO PREVELIKA IN DA MI BOŠ LAHKO POMAGAL.

TVOJA MAVRICA«

MAVRICA JE PISMO OPREMILA ŠE Z LEPO RISBICO, VSE SKUPAJ VLOŽILA V KUVERTO IN NAPISALA NASLOV: ZA BOŽIČKA, SEVERNI TEČAJ. PISMO JE ODNESLA V NABIRALNIK IN NESTRPNO ČAKALA, ČE JI BO BOŽIČEK ODPISAL IN POMAGAL PRI NJENEM IZZIVU.

MINILI SO ŽE TRIJE DOLGI DNEVI, KO JE MAVRICA VSAK DAN SAMO POLEŽAVALA IN NI ŽELELA POČETI NIČESAR DRUGEGA. TAKRAT PA JE KONČNO PRIŠLO PISMO S SEVERNEGA TEČAJA, OD KODER JI JE PISAL BOŽIČEK. PISMO SE JE GLASILO TAKOLE:

»DRAGA MAVRICA IZZIVOV.

NAJPREJ TI NAJ RAZLOŽIM, ZAKAJ SEM TE TAKO POIMENOVAL. ZATO, KER SI MI NAPISALA, DA SE VSAKODNEVNO SREČUJEŠ S ŠTEVILNIMI IZZIVI. IZPOSTAVILA SI SVOJ NAJVEČJI IZZIV – DOBITI IN ODRŽATI PRIJATELJA. ŽAL NIMAM NAJBOLJŠEGA NASVETA, VEM PA ENO. VSI BI SE MORALI IMETI RADI MED SEBOJ IN SE RAZUMETI, NE GLEDE NA TO, KAKŠNI SMO.

VEDI, DA VSAK DAN SKRIVAJ OPAZUJEM, KAJ SE DOGAJA PRI VAS NA NEBU, IN VEM, DA BOŠ KMALU DOBILA DOBREGA PRIJATELJA, SAMO ODPRI SE IN POVEJ, KAJ TE TEŽI TER SPREJMI KRITIKE PRIJATELJEV, KO ŠE ONI PVEDO SVOJE MNENJE.

Z BOŽIČNIM POZDRAVOM,

TVOJ BOŽIČEK«

MAVRICA JE BILA GANJENA, KAKO LEPO PISMO JI JE NAPISAL BOŽIČEK. HITRO SE JE PRIKAZALA NA PLANO IN BRŽ KO JE SREČALA BELI OBLAK, MU JE PAVEDALA, DA JE DOBILA BOŽIČKOVO PISMO IN V NJEM NAPOTKE ZA PRIJATELJSTVO.

KER JE BILA TAKO SREČNA, DA JE DOBILA PISMO, JE NARAVNOST VPRAŠALA BELI OBLAK, ALI BI BIL NJEN PRIJATELJ. PAVEDALA MU JE, DA GA BO Z VESELJEM POSLUŠALA, MU POMAGALA IN DALA KAKŠEN NASVET, ČE GA BO POTREBOVAL. BELI OBLAK JE BIL TAKO ZAČUDEN IN PRESENEČEN, DA NI VEDEL KAJ REČI. PO NEKAJ TRENUTKIH TIŠINE PA JE SPREGOVORIL: »DA, Z VESELJEM BOM TVOJ PRIJATELJ.«

MAVRICA JE BILA TAKO PRESREČNA, DA JE KAR POSKAKOVALA OD SREČE IN STEKLA DOMOV. HITRO JE SEDLA IN SPISALA NOVO PISMO BOŽIČKU, V KATEREM MU JE NAPISALA, KAKO JE PO NJEGOVIH NASVETIH KONČNO DOBILA SVOJEGA PRIJATELJA.